

**Recenzja rozprawy habilitacyjnej Mgr. Sławomira Drozda, PhD.
„Kształtowanie wybranych zdolności koordynacyjnych dziesięcioletnich chłopców“.**

Rozprawa habilitacyjna Mgr. Sławomira Drozda, PhD. rozwiązuje problematykę rozwoju zdolności koordynacyjnych w warunkach szkolnego Fizycznego Wychowania. Tematykę rozwiązywano już w wielu pracach, no zawsze niektóre pytania, zwłaszcza pytania dotyczące się wyboru i standardyzacji testów zdolności koordynacyjnych, pozostają nie rozstrzygniętymi, i dlatego są zawsze aktualne.

Pracę napisano w bardzo małej objętości 69 stron i 15 stron są załączniki. Pracę napisano w języku polskim i w zakończeniu nachodzi się skrócony przekład na 5 stronach.

W przeglądzie literatury / 289 źródeł/ autor przedstawia poglądy wielu specjalistów na definicję, podzielenie i ocenę założeń koordynacyjnych u dzieci i młodzieży. Te poglądy w wielu aspektach rozchodzą się i habilitant próbuje ich analizę zagęszczającą. Zasadnicza część przeglądu literatury kieruje się do znaczenia rozwoju zdolności koordynacyjnych w młodszym szkolnym wieku, na okresy wrażliwe, metody i formy rozwoju i diagnostykę ich poziomu.

Cel pracy badawczej określony jest jasno i ma odpowiadać na pytanie, czy celowy ruchowy program może wywrzeć wpływ na poziom założeń koordynacyjnych u 10 letnich chłopców i w krótkim odcinku czasu, ale przy wyższej frekwencji tygodniowej. Autor postawił sobie 3 podstawowe pytania z których potem wyprowadził 3 metody badawcze. Hipotezy 1 i 2 w istocie zgadzają się, hipoteza 3 według mnie nie jest przedstawiona logicznie. Na podstawie celowego włączania ruchowego programu w lekcje Fizycznego wychowania, by mógł rozwój zdolności koordynacyjnych albo przyspieszyć się lub przynajmniej by miał minimalnie jednakową intensywność jako w przypadku wpływu wyłącznie naturalnych zjawisk.

Do metodyki badania

Autor w pracy przedstawia jako główną metodę badania eksperyment pedagogiczny.

Cenną z punktu widzenia praktyki, ukazuje się realizacja pedagogicznego eksperymentu w naturalnych warunkach, w szkole. Między kolejne metody należą mierzenie i testowanie zdolności motorycznych, matematyczno- statystyczne metody jako też logiczne metody do oceniania zdobytych wyników. Najwartościwiejszą ukazuje się część 3.3, w której autor opisuje i udowadnia wykorzystane ćwiczenia i metodykę rozwoju zdolności koordynacyjnych.

Bardzo dobrze opisany jest czynnik eksperymentalny w załączniku, w którym autor ułożył programy na podstawie zasad dydaktycznych / od prostego do złożonego, od ogólnego do konkretnego, specjalnego /

Do metodyki i korzystanych testów mam następujące uwagi :

1. O ile zdolności koordynacyjne są genetycznie wysoko determinowane, ich rozwój realizuje się w przebiegu wielu okresów ontogenezy. Ukazuje się dlatego wątpliwym dlaczego habilitant postawił program eksperymentalny na taki krótki okres – 8 tygodni.
2. Jakie jest kryterium – co ocenia się w teście Wyrzucanie i łapanie pełnej piłki w pozycji leżącej ?

Chodzi o ilość wyrzuceń lub o czas ?

3. W teście 3 przewroty w przód ciężko stwierdzić, kiedy ma eksaminator zatrzymać sekundomierz. Napiszcie rzetelnie ograniczenie działalności ruchowej i zatrzymywanie sekundomierza eksaminatorem.
4. Test CTM nie mierzy zdolność połączenia czy powiązywania działalności ruchowych . Jest to test fizycznej zdolności. Zdolność do połączenia, powiązywania działalności ruchowych

przedstawia zdolność człowieka łańcuchować złożone ruchowe działalności – zręczności w nowych warunkach. Ale do tego w teście CTM nie przychodzi. Człowiek testowany stopniowo pełni proste pozycje / pozycja leżąca,, pozycja stojąca /, które nawięcej, stale powtarzają się..

5. Na ćwiczeniach / tab. 4 – 10 / skierowanych do rozwoju zdolności łączenia ruchów, podziela się w znacznym stopniu i kinestyczno-zróżnicowana zdolność kończyn górnych / żonglowanie, wyrzucanie i łapanie piłki, itd./ Dlaczego Pan nie mierzy i tą zdolność koordynacyjną ?
6. Najpoważniejszym metodologicznym brakiem przedstawionej pracy badawczej ukazuje się fakt, że autor nie korzysta paralelne z grupą eksperymentalną i grupę kontrolną, czym by naukowo naukowo udowodnił wpływ eksperymentalnego

czynnika oddziałującego w grupie eksperymentalnej. Jako dokonał habilitant
odfiltrowanie przyrostów zdolności od naturalnego biologicznego wzrostu organizmu
? W 10 tym roku życia Ljach przedstawia
25 % roczny przyrost poziomu zdolności koordynacyjnych / Ljach 2007 /.

Do wyników i dyskusji

W rozdziale Wyniki i dyskusja habilitant twierdzi, że wyraźnie przejawiał wpływ eksperymentalnego programu na wybrane zdolności koordynacyjne. Z jednowybranego eksperymentu i tylko dwoma pomiarami na to ale sobie nie może pozwolić. Na podstawie tego twierdzi, że „Zakończenie celowych wpraw do rozwoju zdolności koordynacyjnych znaczy w badanej grupie ich stagnację, co potwierdza ich efekt stymulacyjny i wskazuje na potrzebę ich systematycznej aplikacji na lekcjach WF u 10. rocznych chłopców. Co znaczy twierdzenie w zakończeniach nr 4 i 5? Jakie argumenty na wsparcie tych twierdzeń może przedstawić?

Kolejne pytania i uwagi:

1. Co nowego przynosi praca do zakresu nauki o sporcie?
2. Co poleca dla praktyki: włączyć do jednego bloku ćwiczenia na jedną zdolność koordynacyjną, lub wpływać na wielu koordynacyjnych zdolności równocześnie?
3. Na podstawie czego Pan twierdzi w postulatcie implementacyjnym, że sportowo – ruchowe nauczanie mają prowadzić absolwenci Wychowania Fizycznego? Pan tego we swej pracy nie rozwiązuje.

Do strony formalnej:

Po stronie formalnej praca nie wyznacza się poważnymi brakami, ale w spisie źródeł literackich nie są przedstawieni wiele autorzy, co by mogło świadczyć o tym, że habilitant spróbował uniknąć tzw. wtórnym cytowaniami, które by obniżyły wartość przedstawionej pracy. Konkretnie: Młynarski – Zywiecka / 2004 / - s. 34, Czajkowski / 1993 i 2001 / - s. 67, Brill / 1980/ s. 67, Moravec / 1996/, s. 67, Fostiak / Fosiak / / 1996 / - s. 45, Demel – Skład / 1976 / - s. 29 i inne.

Największym wkładem pracy habilitacyjnej Mgr. Drozda, PhD. moim zdaniem jest uwierzytelnienie diagnostykować zdolności koordynacyjne uczniów w szkole i próba o ich

analizę. W metodyce badania naukowego w pracy nachodzi się kilka spornych pytań, na które we swej recenzji zwróciłem uwagę i które domagam się w obronie i dyskusji objasnić.

Na podstawie rozważań i ocenienia zalet i wad przedstawionego materiału oceniam pracę Mgr. Drozda jako fachową i dla praktyki jest wkładem. Zdobyte wyniki mogą przyczynić się o rozwój poznania w zakresie motoryczności dzieci i możliwości rozwoju w warunkach szkolnego Wychowania Fizycznego. Na podstawie przedstawionych faktów **polecam**

po pomyślnej obronie, nadać Mgr. Drozdowi PhD. w sensie ogłoszenia MS SR nr 6/2005 Z.z. naukowo – pedagogiczny **tytuł docent / doktor habilitowany /** w dziedzinie 8.1.3. edukologia sportowa.

Nitra , dnia 27.04.2011

prof. PaedDr. Jaromír Šimonek, PhD.